

Jak důležitá je jednota a svornost: Svatoplukovy pruty jsou dnes aktuálnější tisíckrát více, než kdykoli předtím!

- CZ24 News | 26. prosince 2022

ČESKO: Určitě všichni znáte legendu O třech prutech Svatooplukových. Ta je zasazena do 9. století, kdy u nás vládl kníže Svatoopluk I. Neměl to vůbec jednoduché - jedna bitva střídala druhou, na čas skončil i ve vězení. Přes to všechno se stal nejvýznamnějším panovníkem Velkomoravské říše, římský papež ho tituloval králem.

Když po letech obrany a útoků, nemocný a unavený, předával vládu svým synům, vzal do ruky tři vrbové proutky. Spletl je dohromady a nařídil každému z potomků, aby se pokusil je zlomit. Všichni tři synové se postupně snažili přelomit pruty, ale marně. Nikomu se úkol nezdařil. Vrátili je tedy otci. Svatoopluk je rozvázal a podal každému ze synů jeden prut. „Nyní zkuste zlomit každý svůj prut.“

Synové se rozesmáli. Tento úkol byl snadný. A opravdu se to všem třem lehce podařilo.

„Vidíte, že i ten nejslabší z vás druhý úkol snadno splnil. Proto si dobře pamatujte, že zůstanete-li spolu, nepřátelé vás nikdy nepřemohou. Budete-li se však navzájem hádat, vaše moc bude zlomena tak snadno, jako vy jste zlomili jeden prut.“

Svatooplukovi synové si ponaučení k srdci nevzali. Po smrti knížete se nedokázali vyhnout vzájemným sporům, a to říši oslabovalo. Ještě za jejich života byla Velká Morava rozvrácena nájezdy maďarských kočovných kmenů a kolem roku 906 se rozpadla. Čechy a Morava se začaly vyvíjet samostatně. Východní část Velké Moravy, Slovensko, se stalo až do roku 1918 součástí Uher.

Stejně jako se synům Svatooplukovým nepodařilo udržet svornost a vyhnout se sporům a hádkám, podařilo se poskokům a slouhům liberálně-demokratického režimu rozdělit nás jako národ, jako vlasteneckou scénu. Prostřednictvím propracovaného systému manipulací, podvodů a lží, se podařilo rozvrátit rodiny, přátele a kamarády. Společnost je hluboce rozdělena na vzájemně se nenávidějící tábory, tolerance a úcta k názorům druhých se vypařila. Ze skutečné demokracie bez přívlastků, mající úctu k názorům oponentů, se stalo jen prázdné slovo.

Národ ztratil pud sebezáchovy a stále ještě nechápe, že nás záměrně rozdělili a poštvali proti sobě - aby nás oslabené kompletně ovládli, rozkradli a zotročili.

Vlastenecká scéna je roztržena, atomizována. Jako mana z nebes se objevují různá vlastenecká hnutí, spolky, neformální skupiny nebo samozvaní mesiáši, aby za pár měsíců nebo let po nich neštěkl ani ten pes. S iniciativami, peticemi, výzvami, demonstracemi nebo podobnými aktivitami se roztrhnul pytel. Přesto všechno nic nevede ke kýženému cíli. Skuteční čeští vlastenci stále zůstávají marginální částí společnosti, se kterou si režim hravě poradí osvědčenými metodami. Tedy ignorováním, zesměšňováním, kriminalizováním - ale také rozkládáním zevnitř. Do čela vlasteneckých stran, hnutí či iniciativ jsou někdy nasazováni agenti režimu, jindy se sází na osoby s neukoženými osobními ambicemi, pro které je ostentativní vlastenectví pouze výtahem do vysoké politiky. Problém je také v tom, že každý by chtěl být vedoucím zájezdu, a ne pouhým účastníkem, je to naše (ale i našich bratrů na Slovensku) národní povaha. A pak se divíme, že nás dostanou - pěkně a v klidu jednoho po druhém.

Svatoplukovy pruty jsou dnes aktuálnější tisíckrát více, než kdykoli předtím!

Proto na závěr apeluji na nás všechny: Budme svorní! Je to jedno z hesel, kterými zahajovali Vontové své rokování v knihách Jaroslava Foglara o tajuplných Stínadlech. Odložme osobní ambice, osobní antipatie, staré spory a domnělé urážky. Nechtějme být vždy v čele, neprosazujme pouze své myšlenky, budme tolerantní a pokorní. Pracujme společně a svorně v každodenní drobné práci na tom, aby tento režim odešel tam, kam patří – tedy na smetiště dějin. Jinak, než naplněním hesla Budme svorní!, to opravdu nedokážeme.

[ZDROJ](#)